

Minister zonder portefeuille (Luns) aan minister van Buitenlandse Zaken (Beyen), 10 nov. 1952

Afkomstig van Luns.

Mede bestemd voor Minuor.

Op verzoek van Casey hadden Kernkamp en ik heden met hem het volgend onderhoud:

A. Nieuw-Guinea.

Nadat Casey van de gunstige reactie van de Tweede Kamer op het regeringsstandpunt door Kernkamp op de hoogte was gebracht, werd dezerzijds in aansluiting op het vorig gesprek tussen mijzelf en Casey, gesteld, dat, teneinde het naar elkaar toegroeien van de beide delen en de oriëntatie van ons gebied naar het Oosten in plaats van naar het Westen te bevorderen, samenwerking tussen beide landen op bijvoorbeeld gebieden zoals uitwisseling van technologische gegevens, inboorlingenpolitiek en economische kwesties wellicht nuttig zou zijn. Het een en ander werd door Casey ten volle beaamd en hij zou na zijn terugkeer te Canberra door het Departement de kwestie laten onderzoeken. Door ons werd het noodzakelijk vertrouwelijk karakter van een dergelijke samenwerking onderstreept.

Tijdens een gesprek op 7 dezer van Casey met Acheson had mijn Australische collega deze gewezen op de noodzaak Nederland niet te bewegen de besprekingen te hervatten. Acheson had hierop zeer gunstig gereageerd. Op de vraag van Casey tot wie hij zich bij de Republikeinen terzake het best kon wenden had Acheson gesuggereerd Dulles of Dewey. Casey zal morgenmiddag Dewey spreken aangezien Dulles afwezig is. Door mijn Australische collega werd in dit verband opgemerkt, dat Dulles voor een functie als speciale adviseur van de nieuwe President meer schijnt te voelen dan voor Staatssecretaris. Hij zou dan een soort kolonel House worden. Naar Casey voorts vertelde begint Australië last te krijgen met Japanse vissers en wenst het een visserij-verdrag met Japan af te sluiten, omdat Australië het territoriaal visgebied tot en met de op grote afstand van de kust liggende riffen wenst uit te strekken.

Casey zegde tenslotte toen, dat hij de door hem aan de Ford foundation (vide mijn 85) te geven suggestie in de vorm van een schriftelijk memorandum zou gieten.

B. ANZUS-Pact.

Volgens Casey was de grote moeilijkheid tot de bijtrekking van andere landen de dan niet af te wijzen toelating van de Philippijnen. De Philippijnse Regering had bij zijn laatste bezoek aan Manila sterk op deelname aangedrongen. Casey had de boot afgehouden onder meer door te wijzen op het alsdan eventueel van de zijde van Indonesië te verwachten verzoek waartegen de Philippijnen sterk gekant bleken. De noodzakelijke geheimhouding zou illusoir blijken indien de Philippijnen tijdens de 'planning period' lid werden. Engeland was door de houding van Australië nog steeds zeer teleurgesteld. Mijn Australische collega stelde een mogelijke uitbreiding van het verdrag na de 'planning period' van ruim een jaar in het uitzicht, waarbij dan ongetwijfeld de deelname zou worden overwogen van andere landen waaronder Nederland.

C. Ambonese kwestie.

Van de vertegenwoordiging van de Zuid-Molukken had Casey verschillende dringende brieven ontvangen om steun voor het forum der Verenigde Naties. Hij informeerde naar het Nederlandse standpunt hetgeen werd uiteengezet. Ook hij zou zich onthouden van actief ingrijpen. In dit verband moge ik opmerken, dat dergelijke verzoeken ook door de Franse delegatie werden ontvangen, hetgeen ik 8 dezer van de Gezant Lacoste vernam. Tenzij Indonesië fel zou ageren tijdens het thuisdebat, zou Frankrijk er evenmin op ingaan. Dan zou Frankrijk wellicht 'question embarrassante' stellen aan Indonesië.

D. Bezoek van Casey aan Hollandia.

Dezerzijds werd naar aanleiding van een opmerking van Casey, dat hij bij gelegenheid gaarne eens ons Nieuw-Guinea zou bezoeken gesteld, dat zulks wellicht het beste zou kunnen plaats vinden wanneer Casey op doorreis was naar het andere gebied. Een speciaal bezoek leek ons minder aan te raden. Casey informeerde tenslotte zeer naar de persoonlijkheid van de opvolger van Teixeira.